

22) ΕΚΠΟΛΗ ΚΒ'

4 Μαΐου 1967

Γιάννης Γ. Καλαμάκης

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ *Αγαπητέ μου Δημήτρη, εσύ την τήν φορά θα βρεθούμε σε κάποια δύσκολη θέση.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί Γιάννη μου :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Σκέψου πώς είμαστε μέσα στην έβρομάδα της Λαμπρής και τέσσερις μέρες μετά την πρωτομαγιά... Τι θα πρωτοθυμηθούμε και τι θα ναπολήσουμε ; Παλιό άθηναικό Πάσχα ή καλή άθηναική πρωτομαγιά ; Θαντάζομαι ότι και τα δύο θα 'χουνε πολύ ενδιαφέρον.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ *Ασφαλώς. Νομίζω όμως ότι πρέπει να προτιμηθώ το Πάσχα, γιατί η Λαμπρή περνάει, ενώ Πάσχα θα 'χουμε δυο τόν μήνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Είναι κι' αυτή μία άποψη και την δέχομαι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάντως, επειδή το Πάσχα δεν παρουσιάζει κανένα ενδιαφέρον από λογοτεχνικής τραγουδιών, έτσι για να αρχίσουμε πρωτομαγιάτικα, ως προς θυμίσω ο Πτουρεξιάδης το καλό πρωτομαγιάτικο τραγούδι που λέγαμε όλοι σαν είμαστε παιδιά...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ *Ο Πάσχος μας έφτασε... Που το θυμήθηκες ! "Ελα Πάσχο

ΠΤΟΥΡΕΞΙΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) *Ο Πάσχος μας έφτασε - εμπρός βήμα ταχύ
να τον προϋπαντήσωμε - παιδιά στην έξοχή !
Μέ λούλουδα θα πλέξωμε - στεφάνια δροσερά
να πύμε εις τό σπίτι μας - να φέρωμε χαρά...
*Ο Πάσχος μας έφτασε - και την πρωτομαγιά
σαν κοριτσάκι γίνεται - άκμα κι' ή γιαγιά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και πριν μπούμε στ' άσχελιν' μας Γιάννη ο, θέλει να μάθουμε και οι μεταγενέστεροι την μεγάλη γνώση του έθνικου ποιητού μας, του *Αχιλλέως Παράσχου που έγραφε :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό θυμάμαι : άρέφατε πάλιν ερασταί εὐδαίμονες ναρκίσους
εἰς τοῦ Πάσχο τοῦς φαίδροῦς κι' εὐδαίεις παραδείσους

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και όπως είναι γνωστό, νάρκισσοι τόν Πάσχο δεν υπάρχουνε. *Ο Παράσχος παρασύρθηκε από την δημοκρατικολογία ναρκίσους - παραδεί

σους και τό 'γραφε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλά, δέν βρέθηκε κανένας νά ~~εί~~ υποδείξει στον Παράσχο τήν γιάφρα του :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαίως. Λένε ότι κάποιος πλανόδιος άνθοπώλης πού έγνώριζε τόν Παράσχο τού τό εΐπε, μά ό Παράσχος τά μπέλλωσε λέγοντάς του :
- Δέν ξέρεις τί σοϋ γίνεται. Αυτό έγράφη ποιητική & δ ε ί ρ...
Φυσικά ό άνθοπώλης δέν κατάλαβε τί εσήμαινε αυτό τό ποιητική & δ ε ί ρ και ήρχισε νά δικαιολογή τόν 'Αχιλλέα Παράσχο, διαδίδοντας παντού ότι αυτό τό ποίημα ήτανε ποιητική & η δ ε α...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ας γυρίσωμε στην Λαμπή, Δημήτρη, γιατί θά μ'ας παρασύρη ή Πρωτομαγιά και θά φτάσωμε στα Πατήσια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έχεις δίκαιο. «Γιάγιο μου, Χριστός 'Ανέστη»...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη Δημήτρη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό λέμε τόσο ήσυχα, τόσο γαλήνια αυτό τό " Χριστός 'Ανέστη " σήμερα... "Αλλοτε, έξήντα, έβδομηντα χρόνια πριν, θά τό λέγαμε και δέν θ' έκουγότανε υπό τά βαρελότα, τίς τραπατροθνες, τίς πιστολιές και τά τρομαντιλώτατα χαλκούνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πώς τά εΐπες ; Χαλκούνια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χαλκούνια... "Έχω τήν γνώμη ότι τό χαλκούνι θά ήτανε ό πρόγονος της έτομικής βόμβας. Τήν διάσπασε τού έτόμου, Έλληνες τήν εΐχαν έφεύρει μέ τά χαλκούνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί ήτανε επί τέλους αυτά τά χαλκούνια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κ'ήτι βαρελότα, μεγαλύτερα στο μέγεθος και πολύ πιο καταστρεπτική. Μπορούσαν νά σκοτώσουν άνθρωπο. "Άσε πού ή έκρηξι τους ήτανε έκπληκτική. 'Ορίστε, διάβασε έδω από μία έφημερίδα τού 1880 τήν διαμαρτυρία ένός δημοσιογράφου :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Για νά διαβάσω... " Κατά ποίαν λογικήν, ή 'Ανάστασις τού Κυρίου ήμ'έν 'Ιησοϋ Χριστού, κατά ποίαν λογικήν συνέπειαν ή πραγμάτωσις τού θεηλου λόγ'ου της 'Αγάπης και της Ειρήνης, είναι δυνατόν

νά συνοδεύεται από τό βάρβαρον έθιμον τών έκκυρσοκροτήσεων οιαφύρων κροτίδων και χαλκουνίων καθός και πυροβολισμών προς τρόμον εώς τών φιλησούχων πολιτών και μέγαν τής ζωής των κίνδυνον ; Δε τοϋ Μεγάλου Σεβρέτου τό μεσονύκτιον, ούδέποτε παρέρχεται έναίμακτον, είναι δε ελιβερόν ν' αναλογίζεταί τις ότι σοβαροί συμπολταί, ού μήν άλλα και μείρακες έσασ έτι, ρίπτουσι χόριν διασπεδάσεως βαρελότα, τρίγωνα, τρακατρούκας και τέ έπάρτα χαλκούνια. οί περίε τών έερών ναών ημών τής πρωτευούσης χόροι, μεταβάλλονται εις πεδία μαχών, πρό τών όποιων θα ήχρία και αυτή ή Νοπολεόντειος έποποιία τοϋ 'Αούστερλιτς. Έλληνες έσμέν, έθήλωσε ο Αάλος θεόδωρος Δεληγιέννης, έτοιμοι πάντοτε με τό όπλον άνέ χετρας, αλλά ούχι διά νά τό εκκυρσοκροτήμεν τό μεσονυκτιον τοϋ Μεγάλου Σεβρέτου καθήκοντα διό νά καλύπτωμεν τόν χαρμόσουνον ήρον των κωδόνων των έπισησιών...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις Γιάννη ότι έλοι τέ 'χουμε με τά χαλκούνια, κυρίως με τά χαλκούνια

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Και δοφαλώς θα είχε και όύματα με τέτοια ιστορία.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Αφού έχομε και σήμερα όύματα, σήμερα που τό κακό έχει σημαντινά περιορισθεί.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Και χαλκούνια δέν υπάρχουν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χαλκούνια όπως δήποτε όχι ούτε και τρίγωνα με φυτιλάκι, ούτε και εσάς έπετνες οί τρομεντινές τρακατρούκας. Πάντως πρέπει ν' αναγνωρίσωμε ότι τό Πάσχα τότε ήτανε γιορτή οίνογενειακή και όχι σέν και σήμερα που εδ έποτελεεί σύνθημα για τήν διάλυσι της οίνογενείας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πραγματική διάλυσι. Δε με οίνογένεια από τέσσερα άτομα, ο γυιός, φεύγει τήν Λαμπρή σε με προουξιάρα στην Ρόδο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η κόρη, θα πάγ με πολλαμεν στην Βιέννη, πασχάλινή έκδρομή.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Η μαμά, θα παίζω μουσ - κέν στην 'Ελλάη τρεις μέρες συνέχεια

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ο μπαμπάς λογαριάζει νά πάγ στο Καρπενήσι νά φήσθ έρνι...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πέ Ελλάδα λόγια, στά σημερινά χρόνια, ή μεγάλη Χριστιανική 'Εορτή της 'Αγάπης, διαλύει τήν οίκογένεια κυριολεκτικά. 'Η 'Αθήνα έρημώνεται...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Ενώ στά παλιά 'Αθηναϊκά χρόνια ήτανε διαφορετικά τά πράγματα. 'Η 'Αθήνα πάλι φαινότανε έρημη, αλλά οί 'Αθηναίοι δέν λείπανε. 'Ητανε κλεισμένοι στά σπίτια τους, στά περιβολάκια τους, στίς αυλές τους καί φήνανε τ'έρνιά τους στίς σοθρες.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** 'Όσοι δέν θά είχανε αυλές καί περιβολάκια θά στέλνανε τά ταφιά στούς φούρνους βέβαια.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί ποθ νά προλάβουν οί λιγότεοί τότε φούρνοι, νά φήσουν τόσα ταφιά... 'Επαιρναν φυσικά σειρά προτεραιότητος τά ταφιά καί καταντούσαν πάρα πολλές οίκογένειες, νά φήνε τό μεσημεριανό τους τό έρνι στίς τέσσερις τό απόγευμα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Θυμίζαι κι'έγώ πού δέν είμαι παλιός 'Αθηναίος, τόν πατέρα της οίκογενείας νά κουβαλάη παραρωτός-παραρωτός τό ταφί από τόν φούρνο στό σπίτι. Περπατούσε δά σέν νά μετέφερε τά 'Αγια τών 'Αγίων... Καί τοθ φωνάζανε οί γειτόνισες από τά παράθυρα :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καλοφάγωτο κύριε Βασιλάκη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Εύχαριστώ κυρία Πηνελόπη μου. Κι' από χρόνου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Σας τό φησε καλό :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Τό 'χει ροδοκοκκινίζει. Θαίνεσαι καλό νά 'ναι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό διπλό μας τό 'χε κάνει λουκουμι... Καλοφάγωτο νά 'ναι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Εύχαριστώ κυρία Πηνελόπη μου. Χριστός 'Ανέστη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Αληθώς 'Ανέστη ό Κύριος...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Κι'έν τθ μεταξύ στίς αυλές φούντωνε τό γλέντι. Πρῶτο πασχαλινό τραγούδι ήτανε τό Χριστός 'Ανέστη. Τό τραγουδούσανε όλοι μαζί καί τόσο φάλτσα πού έβγαινε έλλη μελωδία.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Είπες πρῶτο πασχαλινό τραγούδι Γιάγνο... Δεύτερο ποιδό ήτανε :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πρῶτο καί τελευταίο. Πασχαλινά τραγούδια δέν υπάρχουν. Καί έπειδή τό γλέντι, απαιτεί όπως όήποτε τραγούδι, μετά τό Χριστός 'Α-

νέστη, ακολουθούσανε τὰ τραγούδια τῆς ἐποχῆς ἔστω κι' ἐν δέν ἦτανε ἀναστάσιμα. Κι' ἓνα ἀπ' αὐτὰ ἦτανε μιὰ λεμβωδία : Στὴν βάρνα μὲ μέσα ποὺ θά μᾶς θυμίση τώρα ὁ Νίκος Πτουφεξιάδης.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μόνο μὲ πιάνο) Στὴν βάρνα μέσα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτό εἶναι ἓνα τραγούδι τῆς ἐποχῆς : Στὴν βάρνα μέσα... Ὁ ἀγαπητός μας φίλος ὁ συνθέτης Γεώργιος Κατσαρός ποὺ βρίσκεται μαζί μας, τί γνώμη ἔχει γι' αὐτό τό τραγούδι :

ΚΑΤΣΑΡΟΣ Εἶναι μιὰ βαρναρόλλα - μιὰ λ ε μ β ω δ ί α - ὅπως λεγότανε τότε μὲ κίπως ἰταλικό χρῶμα γιατί τὴν ἔγραψε ὁ Καμηλιέρης, ἓνα κερκυραῖος συνθέτης τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Σὰ μελωδία, σάν φόρμα εἶναι ἓνα ἔρτιο τραγούδι καί δικαίως τραγουδιότανε στόν καιρό του. Σήμερα ἔχει μᾶλλον ξεχαστεῖ, μ' ὄλον ὅτι καμμιά φορά οἱ διάφορες χορωδίες τό ἐπαναλαμβάνουν καί τό ἔχουν στό ρεπερτόριό τους. Στὴν σημερινή του ἐνορχήστρωση, δέν νομίζω πὺς ζέφυγα ~~πολύ~~ οὔτε ἀπὸ τό μελωδικό του θέμα, οὔτε ἀπὸ τὴν ρομαντική διάθεσι τοῦ δημιουργοῦ του. Ἄλλως τε θά τὴν ἀκούσετε τώρα καί θά κρίνετε.

ΑΚΟΥΛΟΥΘΕΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ Λ Ε Μ Β Ω Δ Ι Α Σ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἦς ξαναγυρίσωμε ~~αὐτὴν~~ στὴν παλιὰ ἀθηναίικη λαμπρή, Γιάγκο. Κι' ἐσύ ἀναγνωρίζεις ὅτι δέν ὑπῆρχανε πασχαλινὰ τραγούδια. Ὅμως ὑπῆρχε ἄφθονη ἐπίκαιρη πασχαλινὴ λογοτεχνία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Κι' ὀρίστε ἐν θέλῃς νὰ διαβάσης πασχαλινούς στίχους τοῦ δημοσιογράφου Κλεάνθη Τριαντάφυλλου, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν στὰ 1881.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Χριστός 'Ανέστη ! 'Η ζωή τὰ λόγια αὐτά σαρκώνει.
 Χριστός 'Ανέστη, ἄνοιξις τὴν φύσιν ξαναβελώνει,
 Χριστός 'Ανέστη, ἡ ζωή τὸν θάνατο πεθαίνει
 κι' ὅλοσθε χώνεται φιλή ποῦ τὴν ζωή πληθαίνει.
 Χριστός 'Ανέστη, σήμερα φιλοῦνται ἔθεροί καὶ φίλοι
 ἕς πελαδῆσιν τὸ φιλή καὶ στοῦ φτωχοῦ τὰ χεῖλη,
 ὅλα φιλοῦνε γύρω μας, ὅπως καθένας ξέρει,
 φιλεῖ τ' ἄγέρι ἢ θάλασσα, τὴν θάλασσα τ' ἄγέρι.
 Φιλοῦνται ὅλα γύρω μας κι' ἡ "Ανοιξη ὀροσάτη
 ἀπὸ φιλιὰ τρελλαίνεται κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ τρεχάτη,
 φιλεῖ πλατάνια καὶ μουριές, συκιές καὶ κυπαρίσια
 μπρὸς στοῦ φιλή τῆς "Ανοιξης, εἶναι ὅλα, ὅλα ἴσια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καὶ αὐτοὶ ἦτανε οἱ λυρικοί, νὰ ποῦμε, στίχοι τῆς ἐποχῆς.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Υπάρχουν καὶ σατυρικοί :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Υπάρχουν στίχοι μᾶλλον εὐθυμοὶ ποῦ τοὺς διαπρίνει ἕρπετό
 χιοσμορ. Αὐστουχῶς ὁ στυχουργὸς εἶναι ἄνωνυμος, διότι ὑπογράφει
 μὲ τὸ ψευδώνυμο : Κἄποιος. Δὲν ἠποικλείεται νὰ εἶναι ὁ
 ἔτμος Νικηϊτίνης.

'Εσύ τὸ πῆρες σύστημα
 κι' ὅλο μὲ βασανίζεις
 καὶ σὲν ἄρνι λαμπριέτιο
 μὲ λόγια μὲ σουβλίζεις.
 Νέ σιόζεις μὲ τὰ νύξια σου
 γιατί σ' ἄρῆσει ἔτσι
 καὶ τὴν φτωχὴ μου τὴν καρδιά
 τὴν κἄνεις κομπορέτσι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ασε λοιπὸν τὰ πείσματα
 καὶ τὰ πολλὰ γεινέτια σου
 εἶναι ἄναμένα κάρβουνα
 μισρὴ μου τὰ δύο μάτια σου
 κι' ὁ ἔρωτάς σου... φησταριό,
 τὸ ξέρω, τί νὰ γίνῃ
 φταίω ἐγὼ ποῦ μόνος μου - γυρεύω νὰ μὲ φήνῃ...

ΓΙΑ ΠΟΥΚΑΚΗΣ

Τήν ὥρα ποῦ μαλλώσαμε
ἀπάνω στόν καυγᾶ μας
οἱ δύο καρδιές μας ἦτανε
τά κῶμικα τ' αὐγά μας
κι' ἔφου λοιπόν τή γηρύνια μας
ἦταν νά συζητήσουμε
δέν ξέρω πῶς ἐνοιώσαμε
ὅτι θά τά τσουγκρίσουμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κι' οἱ δύο καρδιές μας - δύο αὐγά
τσουγκρίστηκαν μέ μτσος
καί ὅπως τό περίμενε,
κακή μου μοῖρα ἔσως
ἀπό ἕνα τέτοιο τσουγκρισμα
μέ τόσα πιά γεινάτια
μόνο ἡ δική μου ἡ καρδιά
ἐγίνηκε κομμάτια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Καί μέ καί ἀναφέραμε τήν εὔθυμη λογοτεχνία τῆς ἐποχῆς,
ἔς πῦρ καί σ' ἕνα εὔθυμο τραγουδι ~~αἰῶνα~~ τοῦ καιροῦ ἐπεινίου.
συμῆσαι κανένα Γιάνιο ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Τό τίπι-τίπι-τάπ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τί εἶναι αὐτό ; Ρολοῖ ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κῆτι σπουδαιότερο. Ἐνα ρολοῖ κουρδίζεται γιά νά λέγ τήν ὥρα.
Αὐτό τό χαριτωμένο τραγουδάκι, ἐκουρδίζε δλους τοῦς ἀθηναίους
καί τό λέγανε ὅπου κι' ἔν βρισκόντουσαν... Ὁ Κτουφεζιάδης ἔχε
τόν λόγο :

ΠΤΟΥΦΚΕΙΤΑΝΗΣ

(Μέ πιάνο μόνο)

Τίπι- τίπι τιπι τάπ
κάνει ἡ καρδιά μου σάν σέ βλέπω
νά διαβαίνης

Τίπι - τίπι τίπι τάπ
κάνει ἡ καρδιά μου
σάν μέ ἔλλονε πηγαίνεις

Μικρό μου θέλω νά σοῦ μιλήσω...

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΤΙΚ-ΤΙΚ-ΤΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΚ
 παύει η καρδιά μου
 σαν σου βούχνης
 μια φιλιά σου
 ΤΙΚ-ΤΙΚ-ΤΙΚΙ-ΤΙΚΙ-ΤΑΚ
 παύει η καρδιά μου
 μια δαχτυλίδι
 ή τ'αυτιά σου
 αμυρο μου δεξιά κ.λ.λ.

Ένα τίν τίνι τίνι τάν
 κάνει ή καρδιά μου, όταν βάζεις, τά καλέ σου
 Ένα τίν τίνι τίνι τάν
 και όταν δένεις, μέ κορδέλλες, τά μαλλιά σου.
 Πικρό μου θέλω νά σου μιλήσω
 φοβόμαι μήπως σέ δυσχεροστήσω...

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί γγι' αυτό τό τραγουδί τί έχει νά πη ό Γεώργιος Κατσάρός ;
ΚΑΤΣΑΡΟΣ Είναι ένα χαριτωμένο Ιταλικό, ναπολιτάνικο φαντάζομαι, τραγουδάκι για τό όποιο δέν χωράει ιδιαίτερη κρίσις. Πάντως είναι έκδόμη ένα Ιταλικό τραγουδί που έγινε εθνολογικό κτήμα του ελληνικού λαού. Όσο για τήν ένορχήστρασί του, μπορεί νά πω πως μου έδωσε ιδιαίτερη χαρά γιατί είναι πιάντικη, εθουμη ζωηρή, μέ έντονο ήμερο μεσογειακό χρώμα που πρέπει ν' ακούγεται εχάριστα.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΚΙ ΤΙΚΙ ΤΑΚ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις Γεώργιο ότι μία φράσις της καθημερινής ζωής, μία πολύ κοινή και συνηθισμένη φράσις ετύχιας και εθιμείας, βγαίνει από τόν πατριωτικό "Ύμνο της Άνεστάσεως ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ποιά φράσις ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λέμε συνήθως για έναν πλούσιο : Αύτός περνάει ζωή χαρισάμενη... Αύτή λοιπόν τήν φράσι : Ζωή χαρισάμενη που όπουσετ τήν ετύχια, τήν έχει πάρει ό λαός από παρεξήγησι βέβαια, από τόν τελευταίο στίχο του "Ύμνου ; Καί τοις έν τοις μνήμασι - ζωήν χαρισάμενος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί τό έδιμο νά τσουγυρίζωμε τ'αγόά που πράγε νά δφείλεται ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρέπει νά έχη τήν ίδια άφορμή που έχει και τό εαυόμα τσουγυρισμε των ποτηριών όταν πίνωμε

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν ικανοποίησι της πέμπτης αισθήσεως : της άκοής. Πίνωμε τό αγόό που πρόκειται νά φάμε... ικανοποιείται ή άφή...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό βλέπομε κόμμινο, ίκανοποιεῖται ἡ ὕρασις...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σωστά. Θά τό φᾶμε... θά ίκανοποιηθοῦν ἡ γεῦσις καί ἡ ὕσφησις... ἐνῶ ἡ ἀκοή μένει παραπονεμένη.
- ΓΙΑΝΝΙΩΝΗΣ Πολύ λογικά. Καί ὑποσυνείδητα, ἐπειδὴ πρέπει νά ίκανοποιηθῆ καί ἡ ἀκοή, γίνεται τό τσοῦγνρισμα καί δημιουργεῖται καί ἡ ἔμιλλα ποιός θά σπάσῃ τό αὐγό τοῦ ἔλλου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κᾶτι ἀνάλογο συμβαίνει καί μέ τό κρασί. Βλέπεις τήν ρετσίνα στό ποτήρι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τέρπεται ἡ ὕρασις... πίνεις τό ποτήρι, ἡ ἀφή... πίνεις μιᾶ γουλιᾶ, γεῦσις καί ὕσφησις μαζί... ἡ ἀκοή πάλι παραπονεμένη ἂν δέν τσοῦγνριστοῦν τά ποτήρια. Πολύ ψυχολογημένη θεωρία ἔστω κι' ἂν δέν εἶναι ἀληθινή.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γιά νά ξαναγυρίσωμε πάλι στό παλαιό ἀθηναϊκό Πάσχα Γιάγι δελίξει ν' ἀναφέρωμε τήν πληροφορία μιᾶς ἐφημερίδας τοῦ 1899 ὅτι τήν πρωῒαν τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα, 117 ἀθηναῖοι πολεῖται κατεδινιάσθησαν εἰς τό αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν δι' ἀσπίδους πυροβολισμούς. Τά περίστροφα τῶν καταδινιασθέντων κατεσχέθησαν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἐκατόν ὀκτώ κατεδινιάστησαν... φαντάσου πόσοι ἄλλοι θά γλυτώσανε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ Πάμπης Ἀννίνος ἀναφέρει ἕναν μαραγκό πού συνελήφθη ἀποφορῶν. Δέν πυροβολοῦσε. Εἶχε ὅμως τό πιστόλι του στήν πίσω. - Τί τό θέλεις αὐτό ; τόν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος. Καί ὁ ξυλουργός δικαιολογήθηκε ; Ἐχει χαλάσει ἡ ματινάπη μου κύριε ἀστυνόμω καί ὅταν θέλω ν' ἀνοίξω τρῆνες στά σανίδια, τό πυροβολᾶω...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ὅμως ἔς ποῦμε κι' ἄλλο ἕνα τραγούδι τῆς ἐποχῆς πρὶν περάσῃ ἡ ὕρα. Ὁ Ντιος Ντουφεξιάδης θά μᾶς θυμίσῃ τήν παντάδα : Τώρα ἀγαπᾶ μιάν ἑλλη ξανθή...

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΜΕΡΟΣ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΟΠΗ Η ΕΠΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί ἔλλο ἔχομε νά ποῦμε Δημήτρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί νά ποῦμε Γιάνκο ; "Ὅτι τό ἄρνάκι τοῦ γάλλου - τοῦ γαλά-
του ὅπως τό λέγανε πάντα - εἶχε μιᾶ κι' ὀγδόντα ἢ ὀκτὼ κι' ἄγέ-
ραζε ὁ οἰκογενειάρχης μ' ἓνα δεκάρικο ἓνα ἄρνι' ἔξη ὀκτάδες ;
"Ἡ ὅτι τ' ἄυγά εἶχανε μιᾶ πεντέρα τό ἓνα ; Καλύτερα νά μὴν
τά λέμε αὐτά... ἔλλως τε ἡ ἔρα πέρασε καί πρέπει νά τελειώ-
σωμε. Χριστός Ἄνεστη λοιπόν κι' ἄρεβουάρ γιὰ τὴν Ἑλλη ἑβδο-
μάδα, τὴν ἴδια ἔρα.